

Küçük Ayının Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Ayının Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşli bir ormanda, Barnaby adında küçük bir ayı yavrusu uzun kış uykusundan uyandı. Büyük, tüylü patilerini gerdi ve esnedi. Orman sıcak ve yeşildi, kuş sesleriyle doluydu. Barnaby orman evini severdi; uzun ağaçları ve yumuşak yosunlu patikalarıyla. Yuvarlak ve sağlamdı, bal rengi kürkü ve krem rengi bir burnu vardı. Bugün macera günü gibi hissediyordu.

Barnaby kıvrımlı bir patıkada yürüdü, tatlı bahar havasını kokladı. Güneş ışınlarının yaprakların üzerinde dans ettiği bir açıklığa geldi. 'Oynamak için ne mükemmel bir yer!' dedi. Büyük patisiyle bir çam kozalağına vurdu ve yuvarlanışını izledi. Orman onun oyun alanıydı ve eğlenmeye hazırdı.

Aniden, bir kütüğün arkasından minik bir sincap fırladı. Sırtında üç koyu şerit ve kabarık, çizgili bir kuyruğu vardı. Barnaby'yi görünce dondu. Büyük, parlak siyah gözleri kocaman açıldı. 'Olamaz!' diye ciyakladı. 'Bir ayı!' Barnaby tek kelime edemeden bir ağaca tırmandı.

Barnaby yumuşak bir gümbürtüyle oturdu. 'Lütfen korkma,' diye seslendi nazikçe. 'Ben sadece küçük bir ayı yavrusuyum. Sadece oynamak istiyorum.' Sincap bir dalın arkasından baktı. Minik burnu seğirdi. Daha önce hiçbir ayıyı bu kadar yakından görmemişti. Büyük görünüyordu ama yuvarlak koyu gözleri nazik gibiydi.

Sincap, gövdeden aşağıya, birer minik patiyle süzüldü. 'Benim adım Hazel,' dedi, hâlâ mesafesini koruyarak. 'Sen çok büyüksün.' Barnaby gülümsedi. 'Biliyorum,' dedi. 'Ama nazık olabilirim.' Ona büyük, tüylü patilerini gösterdi. 'Bunlarla dikkatli olacağım.' Hazel derin bir nefes aldı ve yaklaştı.

Hazel, Barnaby ile göz göze gelebilmek için küçük bir kayanın üstüne tırmandı. 'Gerçekten nazıksın,' dedi şaşkınlıkla. 'Ve güzel bir gülümsemen var.' Barnaby kıkırdadı. 'Sen de hızlı ve akıllısın,' dedi. 'Eminim eğlenceli şeyler düşünebilirsin.' Hazel'ın kuyruğu heyecanla kıkırdadı. Belki de bir ayıyla arkadaş olmak eğlenceli olabilirdi.

Hazel'ın bir fikri vardı. 'Bütün hayvanların oynayacak bir yere ihtiyacı var,' dedi. 'Bazıları senin gibi büyük, bazıları benim gibi küçük. Ama herkese uyan bir oyun alanı yok.' Barnaby'nin gözleri parladı. 'Bir tane inşa edelim!' dedi. 'Her boy için bir orman oyun alanı!' Hazel neşeye cıvıladı. 'Planını yapabilirim!'

İki meşe ağacının arasında mükemmel bir yer buldular. Hazel minik patisiyle toprağa bir plan çizdi. 'Büyük hayvanlar için tırmanacak bir kütük,' dedi. 'Küçükler için de küçük bir kütük.' Barnaby başını salladı. 'Ve üstüne zıplamak için yumuşak bir yosun yığını,' diye ekledi. 'Belki bir de sarmaşık salıncak!' Herkesi düşünerek birlikte çalıştılar.

Barnaby güçlü patileriyle büyük bir kütüğü yerine itti. Ama küçük bir dalı taşımaya çalıştığında yanlışlıkla kırdı. 'Olamaz,' dedi. 'Ben çok büyük ve sakarım.' Hazel patisine dokundu. 'Sorun değil,' dedi. 'Sadece nazik olman gerekiyor. Sadece iki pençe kullanmayı dene.' Barnaby tekrar denedi ve bu sefer dal sağlam kaldı.

Hazel aşığı yukarı koşturdu, patıkayı işaretlemeğ için minik çakıl taşları yerleştirdi. Küçük bir kaydırak yapmağ için küçük meşe palamutları taşıdı. Ama büyük bir yaprağı kaldırmaya çalıştığında çok ağırdı. Barnaby tek pençesiyle onu nazıkçe kaldırdı. 'Büyük şeylerde ben yardım edebilirim,' dedi. 'Sen de küçük şeylerde yardım edebilirsin.' Harika bir ekip oldular.

Onlar alıřırken diğerk hayvanlar da toplanmaya bařladı. Bir tavřan, bir sincap ve bir fare ailesi merakla izliyordu. 'Ne inřa ediyorsunuz?' diye sordu tavřan. 'Herkeseye bir oyun alanı!' dedi Barnaby. 'Biz de yardım edebilir miyiz?' diye sordu sincap. Hazel bařını salladı. 'Evet! İhtiyacımız olan tm yardıma ihtiyacımız var.' Kısa srede birok pati meřgld.

Hayvanlar birlikte çalıştı, her biri kendi özel yeteneğini kullandı. Tavşan saklanmak için yumuşak bir çukur kazdı. Sincap salıncak için sarmaşıkları bağladı. Fareler süslemek için minik deniz kabukları buldu. Barnaby büyük patileriyle dikkatliydi ve Hazel ona giderek daha çok güvendi. Hepsi güldü ve birbirine yardım etti. Oyun alanı canlanıyordu.

Sonunda orman oyun alanı tamamlandı. Tırmanmak için büyük bir kütük, zıplamak için küçük bir kütük, yosunlu bir zıplama çukuru ve bir sarmaşık salıncak vardı. Hayvanlar sevinçle bağırdı. 'Mükemmel!' dedi Hazel. Barnaby ışıldadı. 'Mükemmel çünkü birlikte inşa ettik.' Büyük patilerine baktı ve gülümsedi. Nazik olmayı öğrenmişti.

Bütün hayvanlar birlikte oynadı. Büyükler büyük kütüğe tırmandı, küçükler küçük kütüğe zıpladı. Salıncakta sırayla bindiler. Barnaby fareler için salıncağı çok nazıkçe itti. Hazel, Barnaby'nin omzunda oturdu, neşeyle cıvıladı. Herkes, boyu ne olursa olsun eğlendi. Oyun alanı herkes içindi.

O günden sonra Barnaby ve Hazel en iyi arkadaş oldular. Her gün orman oyun alanında oynadılar. Barnaby büyük patileriyle dikkatli olmayı öğrendi, Hazel ise güvenmeyi öğrendi. Tüm hayvanlara, nazik ve yumuşak kalpli olmanın herkese yer açtığını gösterdiler. Ve orman oyun alanı her zaman mutlu seslerle doluydu.

Güneş batarken Barnaby ve Hazel büyük kütüğün üstünde birlikte oturdular. 'Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim,' dedi Hazel. 'Bana nazik olmayı öğrettiğin için teşekkür ederim,' dedi Barnaby. Ağaçların üzerinde parıldayan yıldızları izlediler. Orman oyun alanı sessiz ve huzurluydu. Ve yarının daha çok eğlence ve arkadaşlık getireceğini biliyorlardı.